

tant

Maig, 2015

PROGRAMA PER AL SOSTENIMENT ECONÒMIC DE L'ESGLÉSIA

www.portantos.es

Darrere de cada "X" hi ha una història

ARTURO LÓPEZ / ANTONIO CEPEDANO

Directors creatius de la Campanya Xtants

A vegades, les coses més importants, les que valen la pena de veritat, s'amaguen als nostres ulls. I també al nostre cor. Per això, en moltes ocasions, com a creatius publicitaris que som, comparo el nostre treball amb el dels bussos. Aquests valents i mítics aventurers que tantes vegades hem vist a les pel·lícules, que protegits només amb un vestit i un escafandre s'endinsen en les profunditats marines per trobar solucions a problemes que no es troben mirant a la superfície. Els creatius som una mica això. Ens posem el nostre escafandre amb forma de bombeta i el nostre vestit, que en lloc de neoprè té forma de pantalons texans amb alguna estripada, i ens llancem a l'oceà de la realitat; buscant què? Buscant una idea, un concepte de comunicació amb forma de veritat universal. Perquè són aquestes idees, les que amaguen una veritat profunda i real de l'ésser humà, les que aconseguen una més gran acceptació entre l'audiència. I, en publicitat, l'acceptació i l'eficàcia van molt de bracet.

[Continua a la pàg. 2]

L'IBI i l'Església: Privilegis?

FERNANDO GIMÉNEZ BARRIOCANAL

Vicesecretari per als Assumptes Econòmics de la Conferència Episcopal Espanyola

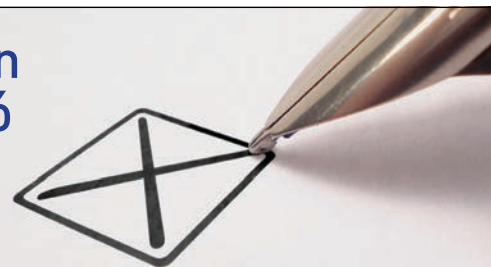
Des d'alguns sectors socials, d'un temps ençà s'afirma amb rotunditat que l'Església disposa d'una sèrie de privilegis fiscals, posant com a exemple el tema de l'IBI. Què hi ha de veritat en tot això? Intentem explicar-ho breument.

L'IBI és un impost de caràcter municipal que grava, fonamentalment, el valor dels béns immobles en règim de propietat, tan rústic com urbà. Es tracta de l'antic rebut de la contribució (urbana o rústica).

Els Acords firmats el 1979 entre l'Estat espanyol i l'Església catòlica indicaven un conjunt de béns que estarien exempts de l'impost. Es tractava dels temples i dependències destinades a l'activitat pastoral parroquial i diocesana, les residències de sacerdots i religiosos i el seminari. La resta de béns, per tant, haurien de pagar la contribució (avui, l'IBI). Cal destacar que aquestes exempcions foren concedides per l'Estat, en els mateixos termes, a totes les confessions religioses que tenen conveni de col·laboració (esglésies evangèliques, comunitat jueva i comissió islàmica). Per tant, no es pot parlar de privilegi en relació amb altres confessions.

[Continua a la pàg. 3]

Marca la X en la Declaració de la Renda

Per tants que necessiten tant

EN AQUEST NÚMERO

3

Resultats Renda 2014

MÉS X PER A L'ESGLÉSIA

7

Comptes de l'Església

UN EXERCICI DE TRANSPARÈNCIA I RESPONSABILITAT

8

La cooperació missionera

LA TASCA DE FER PRESENT L'AMOR DE DÉU A QUALSEVOL RACÓ DEL MÓN

I també:
LA DESGRAVACIÓ PER DONATIU
Un canvi a millor
pàg. 16

Darrere de cada "X" hi ha una història

(Ve de la portada)

Doncs allí érem, bussejant en les profunditats dels sentiments i les motivacions humanes, buscant una veritat per a la campanya d'aquest any, la campanya de la declaració de la renda a favor de l'Església catòlica, quan ens entrebancàrem, no sé si per casualitat o per les hores que portàvem pensant-hi (res més cert que allò que digué Picasso, «crec en la inspiració, però sempre m'ha enganxat treballant»), amb una idea que ens va il·luminar el camí que havia de seguir la campanya. Una idea que revelava el que hi ha darrere del senzill i simple gest de marcar aquesta "X" a favor de l'Església. Aquesta "X" que apareix al formulari de la declaració no és una lletra ni un signe més. Aquesta "X" en concret té ànima, cor i vida.

La vida i la història de cadascuna de les persones que reben la immensa ajuda de l'Església catòlica. Una ajuda que és alhora pastoral i assistencial. Històries reals, personals, que ens parlen dels més necessitats, dels desfavorits, de tots aquells que troben en l'Església la mà que els sosté, que els dona força. Històries de superació, de comprensió, de solidaritat, d'afecte, de generositat. En definitiva, d'amor per Déu i pels altres. Històries de catòlics que comparteixen i celebren la seva fe. Perquè si alguna cosa he après en aquests anys creant anuncis per algunes de les marques més importants d'aquest país, és que res no és més autèntic que la veritat, ni més creïble que la realitat. Per això, trobar una idea creïble i emocionant en comunicació és com trobar la clau d'un tresor. Però en el nostre cas, aquest tresor són els sentiments de les persones que veuen els vostres anuncis. Perquè els anuncis, aquelles meravelloses minipel·lícules de tot just 20 segons, es veuen amb els ulls de la raó, és cert, però s'interioritzen i es recorden amb el cor. I no oblidem una dada important, qualsevol persona rep al dia milers d'impactes publicitaris, però tan sols és capaç de recordar-ne mitja dotzena. Ser entre aquests missatges escollits, ser entre aquells anuncis que no cauen en l'oblit, és la nostra funció juntament amb els responsables de Comunicació de la Conferència Episcopal. Si aconseguim despertar consciències, sumar adeptes a favor de la "X" de l'Església, hurem aconseguit allò que tot bus desitja en sortir a la superfície. Veure la llum del sol i respirar tranquil, pensant que tant d'esforç és per una bona causa: per tants que necessiten tant. Per tantes històries que hi ha darrere de cada "X".

Coordinació

Miguel Ángel Jiménez
María Pellicer

Disseny i maquetació

la factoría
EDICE

Fotografia

Arxius propis

Edició

Secretariat per al
Sosteniment Econòmic de
l'Església

Conferència Episcopal
Espanyola. Añastro, 1
28033 Madrid
Tlf: 91 343 96 23

Dipòsit legal

M-16005-2008

Col·laboren en aquest número

Antonio Cepedano
Arena España
Jorge Fernández
Anastasio Gil
Fernando Giménez
Arturo López
Ester Martín
Jesús Navarro
José Luis Pinilla
José Luis Restán

L'IBI i l'Església: Privilegis?

(Ve de la portada)

En tot cas, uns anys més tard, l'anomenada llei de mecenatge de 2002 ha canviat totalment el règim fiscal de l'IBI del sector no lucratiu. Des de la seva entrada en vigor i fins avui, les entitats incloses en la llei (totes les fundacions, associacions d'utilitat pública, ONG's dedicades al desenvolupament, federacions esportives i les confessions religioses) tenen els mateixos beneficis fiscals en matèria de l'IBI. En concret, estan exempts de pagar l'IBI per tots els seus béns tret d'aquells en els quals es desenvolupin activitats econòmiques que no estiguin declarades exemptes (en aquests casos sí que cal pagar). Es tracta, per tant, d'un règim fiscal molt més beneficiós que el que estava establert per a les confessions religioses, inclosa l'Església catòlica.

EN CONCLUSIÓ, CAL SABER QUE

1

Les institucions de l'Església paguen l'IBI de tots aquells béns que no estan explícitament declarats exempts per la llei.

3

L'Església té, avui dia, els mateixos beneficis fiscals en matèria de l'IBI que les fundacions (incloses les dels partits polítics i sindicats), que les associacions d'utilitat pública, ONG's al desenvolupament i altres institucions (Creu Roja, ONCE...).

2

L'Església catòlica té el mateix règim fiscal en matèria de l'IBI que la resta de confessions religioses amb acords amb l'Estat.

4

En resum, avui dia no existeixen privilegis fiscals en matèria de l'IBI a favor de l'Església catòlica.

RESULTATS RENDA 2014 (EXERCICI 2013)

Més X per a l'Església encara que menys diners

Com aquests últims anys, l'IRPF 2014 (exercici 2013) va estar marcat per la situació econòmica i les seves conseqüències a nivell impositiu i recaptatori. Han estat menys les persones que han fet la Declaració de la Renda, degut a una menor quantitat d'ingressos, però les dades s'han de jutjar com a molt positives, perquè el percentatge de persones que han marcat la X a favor de l'Església s'ha incrementat lleugerament. En concret, sense incloure les Hisendes Forals, el percentatge de Declaracions a favor de l'Església ha augmentat en dues dècimes. En total, més de 7 milions (7.268.597) de Declaracions de la Renda tenen marcada la X a favor de l'Església. Amb aquestes dades, l'Església rebrà 207.754 euros menys que l'any anterior degut a la disminució de la quota íntegra. En total, i per la voluntat lliure dels contribuents que marquen la X, perquè són creients o perquè sense ser-ho valoren la tasca de l'Església, aquesta rebrà quelcom més de 247 milions d'euros.

Rere cada X hi ha una història, una persona. «Per tants que necessiten tant».

Convé a tots que ella hi sigui

.....
 JOSÉ LUIS RESTÁN • Director Editorial Cadena COPE

Fa uns mesos un bon amic m'explicava la devastació humana (cultural, moral i espiritual) que estava tenint lloc en una comarca europea, ja profundament descristianitzada. No parlava sense fonament, sinó que utilitzava informes concrets sobre addicció a les drogues, dissolució de la família, violència juvenil... I amb un punt d'amargura em deia que, per uns motius o altres, la presència de l'Església s'havia anat convertint quasi en residual en aquella comarca. «I quan l'Església abandona, sempre ocupen el territori els bàrbars», etzibà lacònicament.

Aquesta impactant afirmació em va fer pensar en un passatge de l'encíclica *Lumen fidei*, on el papa Francesc afirma que «si féssim desaparèixer la fe en Déu de les nostres ciutats, es debilitaria la confiança entre nosaltres, perquè quedaríem units només per la por, i l'estabilitat estaria compromesa». Naturalment aquesta realitat també la podem observar a la inversa. Quan les supèrbies construccions del món antic s'enfonsaven fins a quedar reduïdes a enderrocs, va calar entre la població el sentiment que el caos condueix la història i només queda com a sortida el «campi qui pugui». Aleshores va succeir que uns homes estranys es reuniren per resar i treballar al camp o al bosc, excavant i construint, mentre que d'altres estaven asseguts en el fred del claustre, cansant els seus ulls i concentrant les seves ments en copiar penosament els manuscrits que s'havien salvat de la cremada. «A poc a poc els boscos pantanosos s'anaren convertint en ermita, casa religiosa, granja, abadia, poble, seminari, escola i per últim en ciutat», escriu el beat John Henry Newman.

Però no parlem només del passat. Tinc a la meua taula la crònica d'un racó oblidat del món, Gambela, al sud-oest d'Etiòpia. Allí el bisbe és acollit pels infants quan arriba en jeep al crit d'«Abba Angelo!». I fins i tot els soldats es quadren i saluden. I no pel "poder" del bisbe segons els cànons a l'ús, sinó per la força de bé que la seva presència representa. «On hi ha l'Església tot es torna fèrtil, diuen els camperols, fins i tot l'aigua es torna més pura». A la zona pul-lula la guerrilla i augmenten els refugiats procedents del Sudan, la fam mossega cada matí i la sequera sembla que trenqui totes les esperances. Però allí hi treballa Abba Angelo, els seus preveres, els seus catequistes i les seves monges, i aquesta presència mou el món dels pobres camperols d'un poblat innumerable encara que les grans capçaleres de premsa no ho reflecteixin.

No sé si aquí, a la nostra estimada Espanya, amb vint segles de formosa tradició cristiana, seríem capaços els catòlics de proclamar sense vergonya quelcom semblant: «on hi ha l'Església tot es torna fèrtil». Però encara que ens sobreposin els respectes humans, és literalment cert que en qualsevol barri de Madrid, Sevilla o Barcelona podem trobar històries semblants on la "caritas", la llibertat que es mou per afirmar el bé de l'altre, construeix història, genera societat, manté l'esperança, confon els cíncs. Les nostres ciutats poden ser avui com els camps medievals, en els quals homes i dones moguts per la trobada amb Crist generen espais on es custodia allò humà enmig del vendaval.

Amb això no vull dir, en absolut, que tot sigui perfecte i meravellós en la vida de l'Església. Massa evidents són les nostres goteres, límits i pecats! La paradoxa és que els cristians, estant fets de la mateixa pasta que tots els altres, duen amb ells un tresor que els

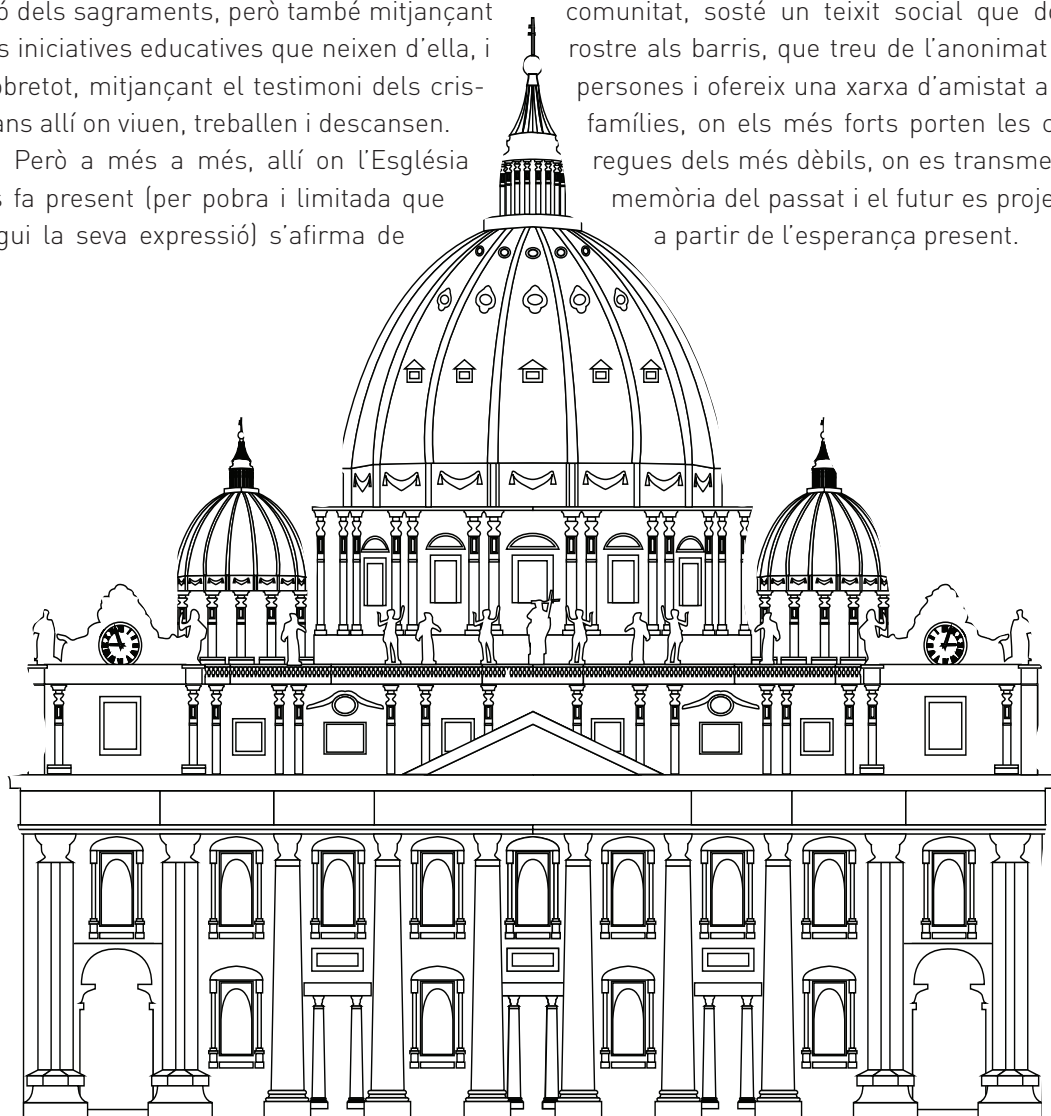
permet fer present quelcom diferent. Ho deia meravellosament la *Carta a Diognet*: «Viuen en ciutats gregues o bàrbares, segons la sort que ha correspost a cadascú, i s'adapten al vestit, al menjar, als hàbits i als costums de cada país, però tenen una manera especial de comportar-se que és admirable tal com ho reconeix tothom, sorprenent».

A les nostres ciutats "líquides", marcadess per la cultura d'allò relatiu i d'allò efímer, la presència de l'Església obre la raó a les grans preguntes sobre el significat de la vida, sobre el bé i la justícia, sobre el destí de les coses que estimem. Ho fa, naturalment, a través de la seva predicació i de la celebració dels sagraments, però també mitjançant les iniciatives educatives que neixen d'ella, i sobretot, mitjançant el testimoni dels cristians allí on viuen, treballen i descansen.

Però a més a més, allí on l'Església es fa present (per pobra i limitada que sigui la seva expressió) s'afirma de

manera pràctica el valor incondicional de cada persona, independentment de les seves circumstàncies. Els pobres són atesos, els malalts acompanyats, els que se senten sols consolats. Com diria Francesc, l'Església se sent cridada a cuidar els més fràgils de la terra, com un veritable «hospital de campanya». I tot això sense demanar credencials de cap mena, sense condicions, perquè de franc hem de donar allò que de franc hem rebut.

Com deia Benet XVI, «l'Església guarda dintre seu els drames de l'home i el consol de Déu, els té junts al llarg del seu peregrinatge en la història». En un món gèlid per l'individualisme i la cultura del descart, construeix comunitat, sosté un teixit social que dona rostres als barris, que treu de l'anonimat les persones i ofereix una xarxa d'amistat a les famílies, on els més forts porten les càrregues dels més dèbils, on es transmet la memòria del passat i el futur es projecta a partir de l'esperança present.

Sabies
que?

En la Declaració de la Renda es poden marcar
les dues X: Església catòlica i finalitats socials.

I un 0,7% va a cada una d'elles.

Què diuen de Xtants a les xarxes socials?

ARENA ESPAÑA

Des de l'any 2010, l'Església treballa els seus perfils socials, començant primer amb Facebook i apropant-se als seus seguidors a Twitter el 2012. Les seves comunitats engrosseixen 37.000 fans a la xarxa de Mark Zuckerberg i 18.000 seguidors a Twitter.

El to en la interacció amb els usuaris és amable, proper i personal. Des d'ambdues xarxes socials es procura donar resposta directa a tot allò que es pugui plantejar en relació al finançament i el sosteniment de l'Església, a múltiples aspectes i dubtes sobre la Declaració de la Renda o sobre el missatge de l'Església.

Com qualsevol altra marca, l'Església desperta passions, però també té els seus detractors, que habitualment posen en dubte la transparència de la seva tasca en relació a la sostenibilitat econòmica. És en aquest punt on la tasca de *community management* es converteix en preponderant, donant resposta als comentaris, generant debat o, en moltes ocasions, oferint una imatge de respecte vers les opinions sense interès de canviar-les. En el cas de Xtants, la resposta es realitza en un curt espai de temps, i això és molt valorat entre els usuaris; de fet, segons un estudi de Nielsen, el 33% dels enquestats preferiria una ràpida resposta a una resposta eficaç.

Si entrem en el detall de cada xarxa social, ens trobem que a Facebook la interacció amb l'usuari ha estat del 2,46%. Aquesta dada creua interaccions de publicacions amb número de fans, i si la comparem amb el *benchmark* que dóna l'eina Social Bakers observem que la xifra de Xtants està molt per sobre.

Xtants a les xarxes socials

UNA
EVOLUCIÓ
MOLT POSITIVA
QUE CONTINUA

El perfil ha tingut un total de 63.324 interaccions (43.853 *likes*, 1.134 comentaris, i 12.337 compartits, i un creixement de fans de 3.691). A Twitter, per la naturalesa de la xarxa, a vegades la interacció amb l'usuari no es produeix només per la resposta com en el cas de Facebook, sinó que es compta amb el RT i el preferit. Tot i així, segons Social Bakers s'han donat 363 respostes el 2014, s'han generat 734 tweets i 675 retweets de tercers. A nivell de creixement del perfil, s'incrementen 4.485 fans al tancament de l'any, i el perfil de Xtants ha comptat amb 13.396 mencions.

En línies generals

Podem afirmar que hi ha una bona gestió dels perfils: es contesta als usuaris, es generen converses i es creen continguts al voltant de l'imaginari de la marca. No és fàcil ser l'Església a Facebook i a Twitter, no és fàcil donar la cara davant de comentaris poc ètics, però Xtants ha sabut trobar el seu espai, tenir uns fidels seguidors que l'acompanyen des del començament en aquesta etapa digital, i la seva aposta és continuar essent aquest lloc on s'esborrin fronteres i s'apropi encara més a les persones.

www.facebook.com/xtantos
@xtantos

COMPTES DE L'ESGLÉSIA

Un gran exercici de transparència i responsabilitat

ESTER MARTÍN DOMÍNGUEZ • Vicesecretaria per als Assumptes Econòmics de la Conferència Episcopal Espanyola

Són moltes les manifestacions de rendició de comptes i de transparència que actualment realitzen les diferents entitats de l'Església a Espanya.

Una d'elles, que adquireix un protagonisme més gran en aquesta època de l'any, és la *Memòria Anual d'Activitats* que elabora la Conferència Episcopal Espanyola i que va néixer l'any 2007, fruit del compromís adquirit per l'Església amb l'Estat espanyol, de justificar l'ús de les quantitats que assignen a l'Església catòlica els contribuents en la seva Declaració de la Renda.

L'Església és conscient de la necessitat que aquesta rendició de comptes sigui cada vegada més transparent amb la societat, i per això ofereix cada any a la *Memòria* informació més àmplia sobre la tasca que realitza, encarregant a més a més una revisió externa de totes les dades que s'hi reflecteixen.

Una revisió minuciosa que firma una empresa auditora independent, PriceWaterhouseCoopers (PwC), i que segueix el recorregut que realitzen els diners dels contribuents des que es reben fins que són destinats a les diverses necessitats de l'Església en les diòcesis.

I és així com un any més, i per tercer any consecutiu, les diòcesis i les parròquies espanyoles, així com altres organismes dels quals es prenen dades per a la realització

de la *Memòria*, han obert generosament les seves portes de bat a bat per a sotmetre's durant diversos mesos, i de forma voluntària, a aquesta revisió.

Començant a la Conferència Episcopal, el procés de revisió comprova més tard en les pròpies diòcesis la veracitat dels seus comptes econòmics i de les diverses dades estadístiques que elaboren, com per exemple el número de sacerdots, sagraments celebrats, número de col·legis, hospitals, centres per a mitigar la pobresa, etc., que, un cop verificades, són incorporades a les dades definitives de la *Memòria Anual d'Activitats*.

Responen també a aquest ànim de donar-se a conèixer d'una forma clara i transparent altres exercicis habituals de transparència que realitzen les diòcesis espanyoles, com ara la publicació anual dels seus comptes econòmics a la revista *Nuestra Iglesia* amb motiu del Dia de l'Església Diocesana, on a més de les seves fonts de finançament es detallen els destins dels seus recursos.

Un gran exercici de transparència que vol apropar un any més a tothom una imatge fidel del que és i el que fa l'Església.

L'Església
fa cada any
un gran
exercici de
transparència

Si desitges consultar més informació
entra a www.portantos.es

LA COOPERACIÓ MISSIONERA

La tasca de fer present l'amor de Déu a qualsevol racó del món

ANASTASIO GIL GARCÍA • Director Nacional d'Obres Missionals Pontifícies d'Espanya

Qui no admira la tasca d'un missioner que en un moment de la seva vida decideix deixar-ho tot i anar a l'"altra riba" sense cap altre recurs que l'amor a Déu i, per Déu, als més desfavorits?

Molts d'ells són religiosos i religioses que han estat enviats per les respectives Congregacions o Instituts missioners de pertinença. Però també la mateixa diòcesi ha beneït la "sortida" de tants sacerdots diocesans i de laics a altres Esglésies més necessitades com a expressió de la seva universalitat. Totes aquestes persones —els missioners— van néixer a la fe en la pila baptismal d'alguna de les comunitats cristianes de la diòcesi d'origen. Així, de manera silenciosa, han marxat cap a la missió els prop de 13.000 homes i dones espanyols que estan fent present l'amor de Déu en qualsevol racó del món. Sense oblidar, d'altra banda, que qualsevol de les nostres diòcesis van néixer gràcies a l'arribada d'un primer missioner que va venir de lluny a anunciar la fe de Jesucrist.

Fa molts anys el papa Pius XII advertia de la temptació pròxima d'admirar més la heroicitat dels que marxen que no pas reconèixer la necessitat de ser solidaris amb ells i amb la seva missió. No són persones a les quals se les admira per la seva entrega i generositat, sinó punts de referència per a viure la mateixa experiència de sortir de nosaltres mateixos i recórrer el mateix camí.

Des de l'any 1922 el papa Pius XI va establir un servei de cooperació entre les Esglésies consolidades i les de recent creació, les Esglésies joves, que no poden subsistir per si mateixes perquè estan en procés de formació amb evidents carències de recursos humans i materials. Actualment són el 38% de l'Església catòlica. Des d'aleshores es va establir un corrent solidari entre totes les Esglésies a través de les Obres Missionals Pontifícies, que depenen directament del papa.

Alhora, en el conjunt de l'Església catòlica s'enforteix el sentit i la responsabilitat universal, fent partícips les petites i grans comunitats d'aquestes necessitats urgents per a l'anunci de l'Evangelí, per a la celebració de la fe i per a l'exercici de la caritat. Ningú queda exempt de la necessitat de compartir el que es té, com ho van fer les primeres comunitats. Entre aquestes necessitats convé destacar el sosteniment dels agents de la pastoral, des del bisbe fins als catequistes missioners, tan imprescindibles per a la missió, la construcció de temples i llocs de trobada i formació, els mitjans de transport per als desplaçaments necessaris, la formació dels qui són cridats al sacerdoci i a la vida consagrada, els malalts i ancians, etc. Aquestes són les principals necessitats que l'Església ha d'atendre, com a Mare que atén els seus fills, especialment els més necessitats. Obres Missionals Pontifícies té constituït un Fons Universal de Solidaritat on arriben totes les almoines de tots els països, els més rics i els més pobres i necessitats. Tots hi col·laboren. N'hi ha prou amb un exemple: a la Jornada de la Infància Missionera hem conegut que els cristians d'Argèlia contribuïren amb 103\$ i els de Sierra Leone amb 304\$, que se sumaren a altres aportacions quantitativament més significatives. Després ells van rebre ajudes més quantioses, però van donar de la seva pobresa, com l'infant de l'Evangelí.

L'Assemblea Plenària de l'Episcopat espanyol ha establert les dates per a la celebració de les tres Jornades Missioneres, d'acord amb les indicacions rebudes de la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles: a) DOMUND, el penúltim diumenge d'octubre; b) Infància Missionera, el quart diumenge de gener; i c) Vocacions nadiues, l'últim diumenge d'abril. Amb motiu d'aquestes celebracions la Direcció Nacional de les

OMP ofereix a les comunitats cristianes informació sobre les necessitats que aquestes Obres han d'atendre en els territoris de missió. Com a fruit d'aquest treball d'animació i formació brolla la cooperació tan espiritual i personal vocacional, com econòmica. Només es pot quantificar la darrera, però sens dubte és un exponent de les dues primeres que precedeixen i acompanyen l'almoina.

Amb agraïment a Espanya és just ressenyar que en el conjunt de les aportacions a les Obres Missionals Pontifícies és el segon país després dels Estats Units. Més encara: en l'exercici econòmic del 2013 es va produir un increment respecte l'any anterior.

Aquestes aportacions procedeixen fonamentalment de les col·lectes que es realitzen durant la celebració eucarística a cada Jornada. Tanmateix, a aquestes aportacions se sumen altres donatius particulars, les aportacions periòdiques que moltes persones tenen ja domiciliades, els llegats i herències i els interessos bancaris mentre els diners romanen a la Direcció Nacional fins al seu enviament a la missió.

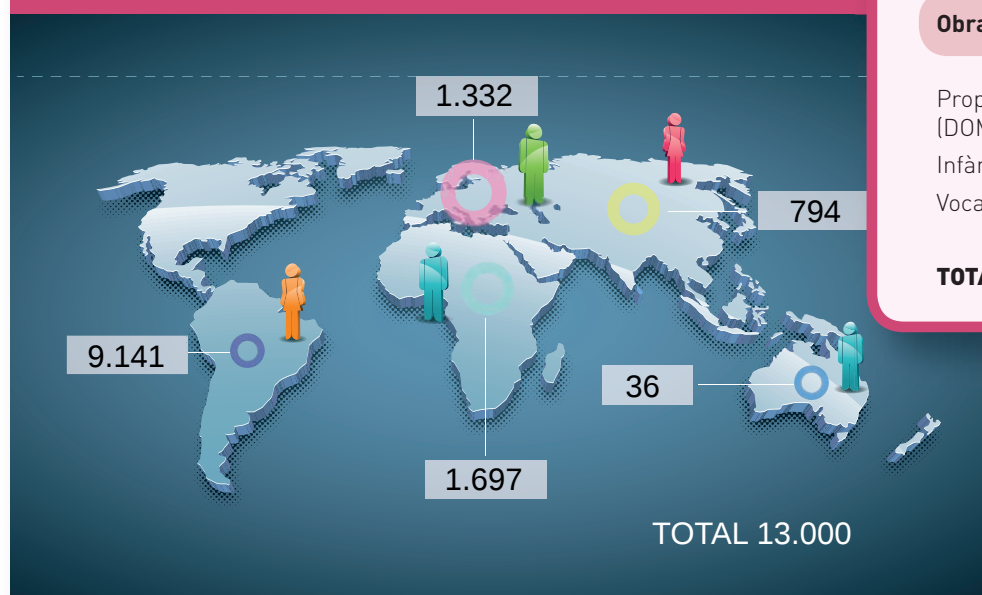
Des de l'Assemblea General de les OMP es distribueixen equitativament totes les aportacions entre els 1.109 territoris de missió. És un moment de comunió eclesial: la mare Església distribueix tot el que ha rebut entre tots els seus fills i segons les seves necessitats. La majoria rep molt més del que ha aportat, però és com es fa en una família nombrosa i pobre.

Així, de manera senzilla i silenciosa, s'estableix aquest corrent de solidaritat entre les Esglésies, i de forma justa tenim la certesa que també les petites aportacions dels fidels, per petites que siguin, com poden ser les dels infants, arriben al seu destí, i se sumen a altres donatius igualment pobres, però que, junts, sí que fan graner.

En el conjunt de l'Església catòlica s'enforteix el sentit i la responsabilitat universal

LES MISSIONS CATÒLIQUES EN XIFRES

ELS MISSIONERS ESPANYOLS EN EL MÓN

Obra	Ingressos 2012	Ingressos 2013
Propagació de la Fe (DOMUND)	13.762.369,91	14.782.301,46
Infància Missionera	2.702.948,67	2.479.020,92
Vocacions Nadiues	2.099.256,48	2.114.125,53
TOTAL	18.564.575,06	19.375.447,90

Si desitges més informació entra a www.omp.es

POTS MODIFICAR EL TEU ESBORRANY DE LA DECLARACIÓ A FAVOR DE L'ESGLÉSIA

ESTARÀS CONTRIBUINT A UNA GRAN LABOR

Fes-ho a través d'**agenciatributaria.es**, personalment a les oficines de l'**Agència Tributària** o trucant al telèfon **901 200 345**

Programa per al Sosteniment Econòmic de l'Església

PREGUNTES A

Jorge Fernández Bastardo

«Ser fidel a aquesta vocació és el que genera l'alegria del Senyor en la meua vida»

Com va ser el naixement de la teua vocació?

El naixement de la meua vocació té com a fonament el contacte amb diversos sacerdots. Tinc un oncle que és sacerdot, el rector del barri on vivia amb la meua família, i el sacerdot de l'institut on estudiava. D'ells vaig percebre l'alegria de la seva vida i l'entrega del seu temps a tantes persones. Aquests dos factors van ser molt determinants en l'origen de la meua vocació.

Si haguessis de destacar la tasca que realitza un sacerdot, quina o quines serien?

En destacaria principalment dues: presidir l'Eucaristia i ser ministre del sagrament de la reconciliació. Poder viure la celebració de l'Eucaristia és una realitat que cada dia m'impresiona. Així mateix, poder celebrar el sagrament del perdó, guarir els cors dels homes i dones ferits pel pecat, i poder ser vehicle de perdó i de pau és quelcom que sempre em desborda i em supera.

Digues-nos en una paraula la síntesi d'aquests anys de sacerdot i per què

L'alegria de ser sacerdot. El Senyor m'ha cridat a aquest servei i la seva presència en la meua vida és constant, i ser fidel a aquesta vocació és el que genera l'alegria del Senyor en la meua vida.

Nom complet

Jorge Fernández Bastardo

Data de naixement

7 de febrer de 1972

Data d'ingrés al Seminari

Setembre de 1991

Data d'ordenació

17 de setembre de 2000

Destinacions pastorals des de l'ordenació fins avui

Rector a la Parròquia de la Mare de Déu de Lourdes a Arroyo de la Encomienda (Valladolid)

Rector a la Parròquia de la Mare de Déu del Prado de Valladolid

Delegat Episcopal de Pastoral Juvenil

Arxiprest de l'Arxiprestat Oest de Valladolid

Coordinador dels Arxiprestats de Valladolid Ciutat

Assessor Espiritual de la Confraria Penitencial i Sacramental de la Sagrada Cena

Com és una jornada habitual de treball?

M'acostumo a llevar a les set del matí. A primera hora del matí tinc un temps de pregària personal. A dos quarts de deu celebro l'Eucaristia a la parròquia, i el matí el dedico a les tasques pròpies de la Delegació de Pastoral Juvenil, reunions de l'Arxiprestat, trobades formatives, recessos de pregària...

Després de dinar és quan les activitats pròpies de la parròquia ocupen tot el temps: acompanyar els grups de formació bíblica d'adults, les catequesis d'infants i les seves famílies, els grups de Càritas, Mans Unides, Adoració Nocturna, Grups Alpha per a la nova evangelització, els Consells Parroquials Pastorals i d'Economia, el despatx parroquial, els cursos prematrimonials, les visites als malalts de la parròquia... Tot fins aproximadament les nou de la nit. Així és un dia normal.

Alguna anècdota? Alguna situació que t'hagi arribat al cor?

Ens ha passat dues vegades a la parròquia que persones a les quals la parròquia ha estat ajudant econòmicament durant un temps perquè ho necessitaven veritablement, al cap d'uns mesos, quan ja la seva situació ha millorat i s'ha estabilitzat, realitzen una important donació perquè poguéssim continuar atenent les persones necessitades.

Què és el més satisfactori de la teua tasca? I el que et provoca una tristesa més gran?

El més satisfactori és caminar a la vida acompanyant i essent acompanyat per tantes persones en el camí de la fe viscut dia a dia. El més trist és la dificultat que trobo per poder portar el missatge del Senyor a tantes persones que són indiferents. Som en un temps nou de sortida i necessitem aprendre a sortir per trobar-nos amb l'altre i presentar-li el Senyor.

L'art, riquesa per a l'esperit humà

JESÚS NAVARRO ORTIZ • Sacerdot. Llicenciat en Història de l'Església

L'Església sempre ha manifestat interès pel món de la cultura i de les arts, un àmbit privilegiat per plasmar la bellesa de l'Evangeli i de gran valor per a l'accés al coneixement de Déu, bellesa suprema, inspirador de tot bé. Així, ha donat forma al patrimoni cultural i artístic que custodia, un noranta per cent del patrimoni mundial, adonant-se de la importància de conservar-lo i valorar-lo, ja que no només és rellevant per a l'evangelització, sinó que està exposat a l'apreciació dels homes de qualsevol llengua, raça, religió o nació per a riquesa del seu esperit.

Tota obra d'art és una contribució a la història de la cultura però, sobretot, a la fecunditat de les ànimes, ja que fa comprensible el món de l'esperit de l'home, no sempre explicable amb paraules o teories, prenent els tresors del misteri de l'ésser humà i revestint-los de formes, colors i accessibilitat. Tota forma autèntica d'art és, a la seva manera, una via d'accés a la realitat més profunda de l'home i del món. Per això, per a tothom, creients i no creients, les obres inspirades en la Fe cristiana i la Sagrada Escriptura són un reflex del misteri insondable que rodeja i està present en el món. Així, el patrimoni artístic que ha promogut l'Església ens ha deixat llocs inigualables com les nostres catedrals, des de la singularitat de Santiago de Compostel·la fins a la gran intuïció contemporània de la Sagrada Família de Barcelona, llocs que fan pensar, tremolar, que infonen torbació i desperten sentiments a l'ànima, que atordeixen i inspiren a qualsevol que se submergeixi en els seus murs.

Joan Pau II va escriure en la seva *Carta als artistes* de 1999 que la bellesa és, en un cert sentit, l'expressió visible del bé, així com el bé és la condició metafísica de la bellesa. S'inspirava en Plató, que deia: «La potència del Bé s'ha refugiat en la naturalesa d'allò que és Bell». Per això, la societat necessita d'obres d'art que no només enriqueixen el patrimoni cultural de cada nació i de tota la humanitat, sinó que presten un servei social en benefici del bé comú. La bellesa ajuda a no caure en la desesperança. Com la veritat, posa alegria al cor de l'home, uneix les generacions en el temps i ajuda a llegir el nostre passat i a mirar el futur amb llum.

El patrimoni ha de ser custodiat, cuidat i, així, compartit perquè els homes, a través de la seva contemplació, puguem seguir imaginant més enllà d'allò quotidià i il·luminant el propi rumb i destí que ens porti a la crida que ens fa el Misteri.

EL PATRIMONI CULTURAL DE L'ESGLÉSIA

La catedral de Còrdova

XTANTS

Des de fa set segles l'Església catòlica ha estat la propietària i l'encarregada de protegir i cuidar el llegat cultural i artístic de la catedral de Còrdova. Sense la tasca realitzada pel capítol durant els últims 778 anys avui no podríem gaudir del temple, un monument que cada any és visitat per més d'un milió de persones d'arreu del món.

La catedral, un dels monuments més importants a nivell internacional que posseeix el nostre país, és un dels principals atractius culturals de la ciutat de Còrdova.

Tots els ingressos que s'obtenen a la catedral es destinen a la conservació del temple i a una intensa tasca d'ajuda social. Només en els últims vuit anys, el capítol de canonges ha destinat més de 20 milions d'euros a projectes d'ajuda social i a la conservació de temples de la diòcesi.

Molts projectes d'ajuda social d'organitzacions com Càritas, Missions, Projecte Home o la Casa del Transeünt són possibles gràcies a l'aportació del capítol de la catedral de Còrdova. D'aquesta manera, la catedral de Còrdova, a més d'un emblemàtic lloc de culte catòlic, és font d'ajuda per aquells que més ho necessiten.

Si desitges obtenir més informació entra a www.catedraldecordoba.es

Segle VI

Es construeix als terrenys de l'actual catedral la basílica visigoda de Sant Vicenç Màrtir

785

Amb l'arribada dels musulmans, es comença a construir la mesquita

1236

Consagració com a temple cristià després de l'entrada de Ferran III a Còrdova

1239

Es produeix la conversió de la catedral, que és anomenada oficialment com a catedral de Santa Maria

1882

És declarada, pel rei Alfons XII, monument nacional

1991

La Junta d'Andalusia reconeix la titularitat eclesiàstica

Sabies que?

Durant l'any 2013 han rebut ajuda econòmica de la casella de l'Església 56 projectes de construcció de temples i 332 projectes de rehabilitació.

Mare de tots, Església sense fronteres

José Luis PINILLA MARTÍN, SJ · Director del Secretariat de la Comissió Episcopal de Migracions

«Volíem mà d'obra i van arribar... persones». És el que digué Max Frisch després de les primeres restriccions de la immigració a Europa amb la crisi del petroli, apuntant a allò més central dels immigrants: la seva dignitat, tantes vegades atropellada. Avui hi ha crisis semblants. Amb polítiques que fan del Mediterrani «un gran cementiri», segons va denunciar el papa Francesc al Parlament Europeu, a Estrasburg. Els cristians podríem dir: buscàvem treballadors i vingueren germans. Som una sola família humana. Els hem confiat —a més dels treballs més durs— el millor que tenim: els nostres fills i els nostres avis. Bé prou que ho saben tants voluntaris que treballen amb emigrants en tants llocs eclesials i altres. Gràcies per tants!

Cap a la «normalització» de la immigració

El caràcter multicultural de les societats actuals convida l'Església a assumir nous compromisos. I, en concret, la immigració ha vingut a Espanya per quedar-s'hi, encara que alguns se'n vagin. El 2014 hi havia 5.000.258 estrangers empadronats a Espanya «malgrat la crisi»; 1.020.808 concessions de nacionalitat espanyola per residència entre el 2003 i el 2013. En el 18% dels matrimonis el 2013 un dels cònjuges era estranger. En famílies i escoles cada vegada conviuen més persones amb nacionalitat espanyola i estrangera. I ja de segona generació. Hi ha misses i catequesis en bastants parròquies amb més immigrants que autòctons... Ens ha canviat la societat i la feligresia, i no de manera temporal.

Una mirada que instrumentalitza i manipula el fenomen de la immigració (oblidant aviat que també vam ser emigrants), a més d'iniqua i deshumanitzada, és nècia: els immigrants són part integrant de la societat; i de la millor o pitjor gestió dels serveis públics i de la convivència dependrà que, a més, siguin també part integrada. Com la Trinitat: Unitat en la diversitat.

Atents per ser fecunds

Caldrà dissentir d'opinions injustes i estereotipades sobre els emigrants, fins i tot en les comunitats eclesials, «abans fins i tot de conèixer les circumstàncies de persecució o de misèria de les persones afectades. Aquests recels i prejudicis s'oposen al manament bíblic d'acollir amb respecte i solidaritat l'estranger necessitat». Ho diu el papa Francesc en el seu *Missatge* per a la Jornada Mundial de l'Emigrant. És forta la temptació de reaccionar defensivament, alimentant una imatge cada vegada més amenaçant dels «altres». Ho veiem en les fronteres, en les retallades socials, en els CIEs, en els guetos de les nostres ciutats amb migrants empobrits. Els bisbes espanyols ho denuncien: «Clamen al cel les abismals desigualtats de renda mitjana "per capita" o d'esperança mitjana de vida entre molts dels països d'origen i els països de destí dels emigrants. Qui de nosaltres no buscaria escapar de la fam, de la persecució o de la guerra, quan no de la mort?» (*Missatge dels Bisbes*, Campanya de Migracions 2015).

Compartir i transmetre la fe amb obres i amb alegria, amb els nostres germans immigrants (als barris, a les parròquies, a la feina, a les institucions etc.) és crucial i enriquidor. Podem optar per obrir els braços o per tancar-los; per ser fecunds, com les mares, o ser estèrils. El papa ha optat: «Una Església sense fronteres i Mare de tots».

Amb una petita aportació mensual, trimestral o anual fem molt

El desembre de 2006 es va modificar el Sistema de l'Assignació Tributària. Des del següent exercici de la Renda els contribuents han tingut la llibertat de poder assignar a destins concrets els diners dels seus impostos: l'Església, Fins Socials o ambdues caselles al mateix temps. És una sort poder decidir sobre una petita part dels nostres impostos. Al voltant del 25% dels diners de l'Església procedeix de la casella de la Declaració de la Renda. I, d'on procedeix la resta? Bàsicament és l'aportació dels fidels i dels que valoren la tasca de l'Església a través de subscripcions, donatius, col·lectes, herències, llegats...

L'any 2016 els primers 150 euros que es donin a qualsevol institució o associació gaudiran d'una desgravació del 75%. Posem, per exemple: si realitzem una subscripció periòdica a la nostra parròquia, a Càritas o a Mans Unides per valor de 144 euros (12 euros al mes) ens trobarem amb què, en realitat, només ens costarà 3 euros al mes (3 x 12 = 36 euros), perquè els altres 108 euros, fins arribar als 144, ens els tornarà Hisenda en la següent Declaració de la Renda en forma de desgravació fiscal.

És una gran oportunitat que ens adonem que amb molt poc podem ajudar molt: les despeses de llum, aigua, calefacció, sales parroquials, etc., d'algun lloc han de sortir. L'ajuda als més necessitats, als que s'atén des de les nostres parròquies. Podem oferir un petit donatiu mensual, trimestral o anual que ajudarà molt i que a nosaltres ens costarà poc. A més, els donatius tenen un avantatge per a les nostres parròquies i comunitats cristianes; d'aquesta manera, tenint previsió dels ingressos, també es poden afrontar amb una seguretat més gran les despeses diàries i extraordinàries.

Tots formem part de l'Església i hem de ser conscients del gran servei que la parròquia està desenvolupant en tots els àmbits. Això és el que podem pensar: que, amb poc, fem molt.

DADES BÀSIQUES DE LA SUBSCRIPCIÓ PERIÒDICA A FAVOR DE L'ESGLÉSIA CATÒLICA

Ordre de domiciliació de càrrec directe SEPA

Mitjançant la signatura d'aquesta ordre de domiciliació, el subscriptor autoritza la Parròquia / diòcesi a enviar al banc del subscriptor aquesta ordre perquè carreguin en el seu compte la quantitat indicada. El subscriptor podrà sol·licitar-ne la devolució dins les vuit setmanes que segueixen a la data del càrrec en el compte del subscriptor.

Cognoms / Surname		Nom / Name		NIF / DNI	
Adreça / Address		Núm. Esc. Pis / Number, stairs, floor			
CP / Postal Code	Població / City	Província / Town			
País / Country of the debtor		Telèfon / Phone			
Banc o Caixa / Bank or savings bank					
Adreça / Address		Núm. / Number			
CP / Postal Code	Població / City	Província / Town			
Núm. compte IBAN / Account number - IBAN					
Codi europeu		Banc	Oficina	Digit Control	Núm. compte
E	S				
Se subscriu amb la quantitat de euros al ☐ Mes ☐ Trimestre ☐ Semestre ☐ Any					
A favor del finançament de l'Església catòlica, a partir d'avui (Dia) (Mes) (Any)					
(Marqueu amb una X l'opció escollida)		☐ L'Arquebisbat / el Bisbat de ☐ Parròquia de (nom) Població de			
Vull rebre un certificat per a desgravar de l'IRPF ☐ SÍ ☐ NO				Signatura	

D'acord amb la normativa vigent de Protecció de Dades de Caràcter Personal, el subscriptor dona el seu consentiment per a la incorporació de les seves dades en els fitxers, automatitzats o no, de l'Arquebisbat / Bisbat o de la Parròquia escollida. Les dades del subscriptor en cap cas no seran cedits a altres entitats, i podrà exercitar els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició adreçant-se per escrit al responsable del fitxer.

LA DESGRAVACIÓ PER DONATIUS

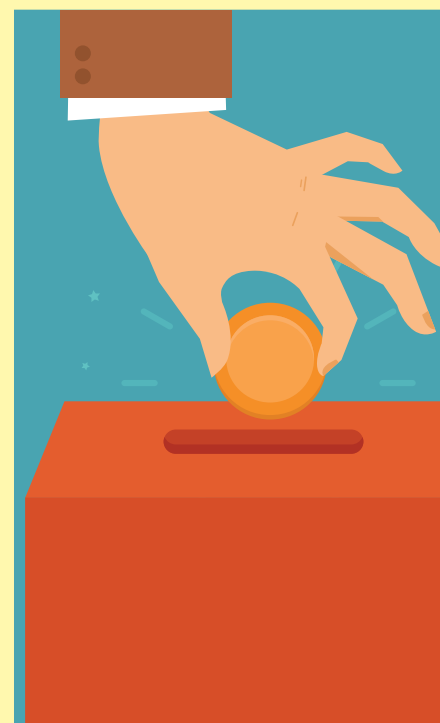
Un canvi a millor

L'1 de gener de 2015 ha entrat en vigor al nostre país una important reforma en el règim de desgravacions fiscals per donatius. És una modificació molt rellevant, perquè amplia els beneficis fiscals dels quals tots en disposarem.

Fins ara, els donatius no anònims que realitzàvem podien obtenir una desgravació del 25% de l'import entregat amb els límits establerts a l'IRPF. La nova legislació eleva aquest import al 30% (encara que serà del 27,5% el 2015). Addicionalment, s'estableix que per aquells donatius recurrents que es realitzin a la mateixa entitat per import igual o superior durant més de 2 anys consecutius la desgravació s'elevi 5 punts més (35% des de 2016 i 27,5% per al 2015). Això constitueix un gran al·licient per a tots aquells que som subscriptors d'una parròquia o una altra entitat de l'Església des de fa temps, en premiar la permanència amb una desgravació més gran.

Addicionalment, la llei estableix que pels primers 150 € que donem en total la desgravació s'elevi fins al 75% de l'import entregat a partir de 2016 (essent el 50% el 2015). Això suposa, per exemple, que una persona que tingui un rebut domiciliat de la parròquia de 12 € mensuals (144 €/any) tindrà dret a una desgravació de fins a 108 € en la seva declaració de la renda (72 € el 2015). O, dit d'una altra manera, que a través d'aquest sistema el seu esforç econòmic es podrà multiplicar per quatre.

Aquesta reforma ens apropa als sistemes vigents en altres països com Itàlia i obre la porta a poder fer una gran campanya de sensibilització sobre la necessitat de col·laborar més i millor amb la nostra Església.

Sabies
que?

Marcant la X a favor de l'Església
catòlica no pagaràs més
ni et tornaran menys